

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2019r. w S.

sprawy z powództwa K. D., Ł. P.
i Z. P.

przeciwko (...) Spółka Jawna z siedzibą w W.

o diety i inne świadczenia związane z podróżą służbową

I. zasądza od (...) Spółki Jawnej z siedzibą w W. na rzecz K. D. kwotę 28.342,87 zł (dwadzieścia osiem tysięcy trzysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 05 grudnia 2016r. tytułem należnych diet za podróże służbowe;

II. zasądza od (...) Spółki Jawnej z siedzibą w W. na rzecz Z. P. kwotę 52.915,92 zł (pięćdziesiąt dwa tysiące dziewięćset piętnaście złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 05 grudnia 2016r. tytułem należnych diet za podróże służbowe;

III. zasądza od (...) Spółki Jawnej z siedzibą w W. na rzecz Ł. P. kwotę 22.631,31 zł (dwadzieścia dwa tysiące sześćset trzydzieści jeden złotych i trzydzieści jeden groszy) od dnia 05 grudnia 2016r. tytułem należnych diet za podróże służbowe;

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności:

- w punkcie pierwszym do kwoty 1360,69 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt złotych i sześćdziesiąt dziewięć groszy),
- w punkcie drugim do kwoty 1368,01 zł ((jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt osiem złotych i jeden grosz),
- w punkcie trzecim do kwoty 1430,21 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści złotych i dwadzieścia jeden groszy).

V. oddala powództwa w pozostałej części;

VI. umarza postępowanie w części objętej cofnięciem pozwu;

VII. nakazuje pobrać od (...) Spółka Jawna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Siedlcach) kwotę 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem częściowej opłaty, od której powodowie byli zwolnieni;

VIII. w pozostałej części odstępuje od obciążania stron kosztami sądowymi, które przejmują na rachunek Skarbu Państwa;

IX. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt: IV P 12/16 UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 13 października 2016r. powód K. D. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Spółki Jawnej z siedzibą w W. na jego rzecz kwoty 102.512,96 złotych tytułem diet, zasądzenia kwoty 91.113 złotych tytułem kosztów noclegu w podróżach służbowych oraz zasądzenia odsetek ustawowych od następujących kwot:

- 4.939,20 złotych od dnia 21 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty,
- 4.915,68 złotych od dnia 21 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 2.072,70 złotych od dnia 21 czerwca 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.152,04 złotych od dnia 21 lipca 2013r. do dnia zapłaty,
- 5.152,90 złotych od dnia 21 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty,
- 2.487,24 złotych od dnia 21 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 8.208,48 złotych od dnia 21 października 2013r. do dnia zapłaty,
- 3.532,88 złotych od dnia 21 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- 13.205,64 złotych od dnia 21 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,
- 5.494,02 złotych od dnia 21 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,
- 6.397,20 złotych od dnia 21 lutego 2014r. do dnia zapłaty,
- 8.203,58 złotych od dnia 21 marca 2014r. do dnia zapłaty,
- 8.139,60 złotych od dnia 21 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,
- 6.655,08 złotych od dnia 21 maja 2014r. do dnia zapłaty,
- 11.399,78 złotych od dnia 21 czerwca 2014r. do dnia zapłaty,
- 6.154,08 złotych od dnia 21 lipca 2014r. do dnia zapłaty,
- 7.957,08 złotych od dnia 21 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty,
- 4.338,84 złotych od dnia 21 września 2014r. do dnia zapłaty,
- 10.376,94 złotych od dnia 21 października 2014r. do dnia zapłaty,
- 4.291,56 złotych od dnia 21 listopada 2014r. do dnia zapłaty,
- 8.103,32 złotych od dnia 21 grudnia 2014r. do dnia zapłaty,
- 7.168,08 złotych od dnia 21 stycznia 2015r. do dnia zapłaty,
- 6.310 złotych od dnia 21 lutego 2015r. do dnia zapłaty,

- 7.123,50 złotych od dnia 21 marca 2015r. do dnia zapłaty,
- 6.523,18 złotych od dnia 21 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,
- 5.305,23 złotych od dnia 21 maja 2015r. do dnia zapłaty,
- 4.374złotych od dnia 21 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,
- 5.373,90 złotych od dnia 21 lipca 2015r. do dnia zapłaty,
- 8.293,93 złotych od dnia 21 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty,
- 3.996,30 złotych od dnia 21 września 2015r. do dnia zapłaty,

a ponadto zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów postępowania według norm przepisanych, zabezpieczenia roszczenia przez zajęcie mienia ruchomego, w szczególności o zajęcie ruchomości znajdujących się na terenie siedziby pozwanej pod adresem Al. (...), (...)-(...) W., zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych pozwanej, obciążenie nieruchomości pozwanej hipotekami przymusowymi oraz zwolnienia od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pracował u pozwanego od 1 lipca 2011r. do 18 września 2015r. jako kierowca w pełnym wymiarze czasu pracy. Obok wynagrodzenia za pracę wysokości przysługiwały mu diety i ryczałty za nocleg.

W piśmie procesowym z 30 listopada 2016r. (data wpływu do Sądu) powód cofnął powództwo, bez zrzeczenia się roszczenia, w zakresie zwrotu kosztów za nocleg w podróżach służbowych ,tj. w zakresie kwoty 91.113 złotych wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości ustawowej, liczonymi od miesięcznych kwot należności wskazanych w pozwie z 13 października 2016r.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz oddalenie wniosku o zabezpieczenie roszczenia. W uzasadnieniu stanowiska pozwana podniosła, że powód z tytułu diet i ryczałtów za noclegi otrzymał wszelkie należności we właściwej wysokości. Zazaczyła, że dokumenty rozliczeniowe kosztów zagranicznych podróży służbowych były wypełniane przez inną osobę niż kierowca, natomiast kierowcy kwitowali odbiór gotówki z tytułu diet i ryczałtów samowolnie. Powyższe było ogólnie przyjęte i nie budziło sprzeciwu powoda, ani też innych kierowców. Żaden z kierowców nie zgłaszał z tego tytułu żadnych roszczeń. Pozwana kwestionowała również twierdzenia powoda, iż podpisywał druki poleceń podróży służbowych „in blanco”. Wskazała, że nie stosowała na kierowców żadnego nacisku w kwestii podpisywania dokumentów związanych z rozliczeniem podróży służbowych. Pozwana powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 24 listopada 2016r. w sprawie K 11/15. Jej zdaniem konstrukcja odesłań zawartych w przepisie art. 21a ustawy o czasie racy kierowców i art.77 [5] §2, 3 i 5 kp jest analogiczna.

W pozwie wniesionym w dniu 17 października 2016r. powód Ł. P. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Spółki Jawnej z siedzibą w W. na jego rzecz kwoty 168.289,13 złotych tytułem diet, zasądzenia kwoty 54.934,22 złotych tytułem kosztów noclegu w podróżach służbowych oraz zasądzenia odsetek ustawowych od następujących kwot:

- 7.524 złotych od dnia 21 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.596 złotych od dnia 21 czerwca 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.794 złotych od dnia 21 lipca 2013r. do dnia zapłaty,
- 9.039,15 złotych od dnia 21 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty,
- 6.502,50 złotych od dnia 21 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 2.973,60 złotych od dnia 21 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,

- 7.605,90 złotych od dnia 21 maja 2015r. do dnia zapłaty,
- 12.297,10 złotych od dnia 21 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,
- 4.851 złotych od dnia 21 lipca 2015r. do dnia zapłaty,
- 7.100,10 złotych od dnia 21 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty,
- 6.878,60 złotych od dnia 21 września 2015r. do dnia zapłaty,
- 4.914 złotych od dnia 21 października 2015r. do dnia zapłaty,
- 9.190,80 złotych od dnia 21 listopada 2015r. do dnia zapłaty,
- 7.666,20 złotych od dnia 21 grudnia 2015r. do dnia zapłaty,
- 4.708,80 złotych od dnia 21 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- 7.527,60 złotych od dnia 21 lutego 2016r. do dnia zapłaty,
- 5.148 złotych od dnia 21 marca 2016r. do dnia zapłaty,
- 3.906 złotych od dnia 21 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty,

a ponadto zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów postępowania według norm przepisanych, zabezpieczenia roszczenia przez zajęcie mienia ruchomego, w szczególności o zajęcie ruchomości znajdujących się na terenie siedziby pozwanej pod adresem Al. (...), (...)-(...) W., zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych pozwanej, obciążenie nieruchomości pozwanej hipotekami przymusowymi oraz zwolnienia od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pracował u pozwanego od 16 sierpnia 2011r. do 15 sierpnia 2013r., a następnie od 11 czerwca 2015r. do 10 czerwca 2017r. jako kierowca w pełnym wymiarze czasu pracy. Obok wynagrodzenia za pracę wysokości przysługiwały mu diety za podróże służbowe i ryczałty za nocleg.

W piśmie procesowym z 30 listopada 2016r. (data wpływu do Sądu) powód częściowo cofnął powództwo, bez zrzeczenia się roszczenia, w zakresie zwrotu kosztów za nocleg w podróżach służbowych ,tj. w zakresie kwoty 54.934,22 złotych wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości ustawowej, liczonymi od miesięcznych kwot należności wskazanych w pozwie z 17 października 2016r.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz oddalenie wniosku o zabezpieczenie roszczenia. W uzasadnieniu stanowiska pozwana podniosła, że powód z tytułu diet i ryczałtów za noclegi otrzymał wszelkie należności we właściwej wysokości. Zaznaczyła, że powód dobrowolnie kwitował odbiór gotówki z tytułu diet i ryczałtów. Wbrew twierdzeniom powoda polecenia podróży służbowych nie były podpisywane „in blanco”. Wskazała, że diety i ryczałty stanowiły istotny element pieniężny kwot otrzymywanych przez powoda i zdaniem pozwanej powód zdawał sobie sprawę, że przekazywana przez jej przedstawiciela gotówka, bądź kwota wypłacona przelewem jest właśnie z tytułu diet i ryczałtów za noclegi. Roszczenie powoda o zasądzenie na jego rzecz kwot wskazanych w pozwie tytułem diet i ryczałtów za noclegi jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i nie powinno korzystać z ochrony. Ponadto pozwana powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 24 listopada 2016r. w sprawie K 11/15. Jej zdaniem konstrukcja odesłań zawartych w przepisie art. 21a ustawy o czasie racy kierowców i art.77 [5] §2, 3 i 5 kp jest analogiczna.

W pozwie wniesionym w dniu 17 października 2016r. powód Z. P. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Spółki Jawnej z siedzibą w W. na jego rzecz kwoty 119.459,86 złotych tytułem diet, zasądzenia kwoty 103.752,10 złotych tytułem kosztów noclegu w podróżach służbowych oraz zasądzenia odsetek ustawowych od następujących kwot:

- 3.300,64 złotych od dnia 21 marca 2013r. do dnia zapłaty,
- 4.939,20 złotych od dnia 21 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty,
- 4.915,68 złotych od dnia 21 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 4.962,72 złotych od dnia 21 czerwca 2013r. do dnia zapłaty,
- 5.092,08 złotych od dnia 21 lipca 2013r. do dnia zapłaty,
- 5.080,32 złotych od dnia 21 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty,
- 4.974,48 złotych od dnia 21 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 4.986,24 złotych od dnia 21 października 2013r. do dnia zapłaty,
- 4.927,44 złotych od dnia 21 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- 4.927,44 złotych od dnia 21 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,
- 4.915,68 złotych od dnia 21 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,
- 13.192,64 złotych od dnia 21 lutego 2014r. do dnia zapłaty,
- 11.421 złotych od dnia 21 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,
- 6.410,70 złotych od dnia 21 maja 2014r. do dnia zapłaty,
- 1.494 złotych od dnia 21 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty,
- 11.340 złotych od dnia 21 września 2014r. do dnia zapłaty,
- 7.547,40 złotych od dnia 21 października 2014r. do dnia zapłaty,
- 8.699,40 złotych od dnia 21 listopada 2014r. do dnia zapłaty,
- 8.714,70 złotych od dnia 21 grudnia 2014r. do dnia zapłaty,
- 7.346,50 złotych od dnia 21 stycznia 2015r. do dnia zapłaty,
- 9.288 złotych od dnia 21 lutego 2015r. do dnia zapłaty,
- 7.515,90 złotych od dnia 21 marca 2015r. do dnia zapłaty,
- 10.746 złotych od dnia 21 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,
- 5.400 złotych od dnia 21 maja 2015r. do dnia zapłaty,
- 8.530,50 złotych od dnia 21 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,
- 3.736,80 złotych od dnia 21 lipca 2015r. do dnia zapłaty,
- 2.219,40 złotych od dnia 21 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty,

- 7.549,20 złotych od dnia 21 września 2015r. do dnia zapłaty,
- 9.898,20 złotych od dnia 21 października 2015r. do dnia zapłaty,
- 6.600,10 złotych od dnia 21 listopada 2015r. do dnia zapłaty,
- 5.338,80 złotych od dnia 21 grudnia 2015r. do dnia zapłaty,
- 6.549,30 złotych od dnia 21 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- 7.047 złotych od dnia 21 lutego 2016r. do dnia zapłaty,
- 3.604,50 złotych od dnia 21 marca 2016r. do dnia zapłaty,

a ponadto zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów postępowania według norm przepisanych, zabezpieczenia roszczenia przez zajęcie mienia ruchomego, w szczególności o zajęcie ruchomości znajdujących się na terenie siedziby pozwanej pod adresem Al. (...), (...)-(...) W., zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych pozwanej, obciążenie nieruchomości pozwanej hipotekami przymusowymi oraz zwolnienia od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pracował u pozwanego od 16 sierpnia 2011r. do 15 czerwca 2013r., a następnie od 16 czerwca 2013r. do 15 czerwca 2018r. jako kierowca w pełnym wymiarze czasu pracy. Obok wynagrodzenia za pracę wysokości przysługiwały mu diety za podróże służbowe i ryczałty za nocleg.

W piśmie procesowym z 30 listopada 2016r. (data wpływu do Sądu) powód cofnął powództwo, bez zrzeczenia się roszczenia, w zakresie zwrotu kosztów za nocleg w podróżach służbowych ,tj. w zakresie kwoty 103.752,10 złotych wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości ustawowej, liczonymi od miesięcznych kwot należności wskazanych w pozwie z 17 października 2016r.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz oddalenie wniosku o zabezpieczenie roszczenia. W uzasadnieniu stanowiska pozwana podniosła, że powód z tytułu diet i ryczałtów za noclegi otrzymał wszelkie należności we właściwej wysokości. Kwestionowała twierdzenia powoda dotyczące podpisywania poleceń podróży służbowych „in blanco”. Zdaniem pozwanej roszczenie powoda o zasądzenie na jego rzecz kwot wskazanych w pozwie tytułem diet i ryczałtów za noclegi jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 24 listopada 2016r. w sprawie K 11/15.

Sprawa z powództwa Ł. P. przeciwko (...) Spółce Jawnej z siedzibą w W. zarejestrowana pod sygn. IV P 13/16 oraz sprawa z powództwa Z. P. przeciwko (...) M. S. Jawnej z siedzibą w W. zarejestrowana pod sygn. IV P 14/16 została połączona do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt IV P 12/16 z powództwa K. D. przeciwko (...) Spółce Jawnej z siedzibą w W. i prowadzona w dalszym ciągu pod sygn. IV P 12/16 (postanowienia k.50, 108 i 217 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Powód K. D. w okresie od 1 lipca 2011r. do 18 września 2015r. był pracownikiem (...) Spółki Jawnej z siedzibą w W., zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierowcy, w pełnym wymiarze czasu pracy. W 2013r. miesięczne wynagrodzenie za pracę powoda wynosiło 1.650 złotych, w tym płaca zasadnicza w wysokości 1.450 złotych oraz ryczałt za pracę w porze nocnej i godzinach nadliczbowych w kwocie 200 złotych. W 2014r. wynagrodzenie powoda wynosiło 1.780 złotych brutto, zaś w 2015r. – 1.850 złotych brutto. Jako kierowca samochodu ciężarowego powód wykonywał przewozy zagraniczne. Czas pracy powoda był ewidencjonowany cyfrowym tachografem. Pozwana wypłacała powodowi wynagrodzenie za pracę przelewem na rachunek bankowy oraz diety za podróże służbowe gotówką. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 4.000 złotych. Pozwana prowadziła rozliczenia podróży służbowych powoda. Nie prowadziła list płac i pokwitowań wypłaconych mu pieniędzy. Wartość diet za

wyjazdy służbowe odbyte przez powoda w okresie od 28 stycznia 2013r. do 11 września 2015r. wynosi łącznie 113.510,31 złotych. Pozwana przekazała powodowi tytułem diet łącznie kwotę 85.167,44 złotych. W oparciu o opinię biegłej księgowej Sąd ustalił, że należne, a nie wypłacone powodowi przez pozwanego diety za podróże służbowe wynosiły 28.342,87 złotych.

Powód Ł. P. od 11 marca 2015r. do 2 marca 2016r. był pracownikiem (...) Spółki Jawnej z siedzibą w W., zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierowcy, w pełnym wymiarze czasu pracy. W 2015r. miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 1.850 złotych brutto, zaś w 2016r. – 1.950 złotych brutto. Jako kierowca samochodu ciężarowego powód wykonywał przewozy zagraniczne. Czas pracy powoda był ewidencjonowany cyfrowym tachografem. Pozwana wypłacała powodowi wynagrodzenie za pracę przelewem na rachunek bankowy oraz diety za podróże służbowe gotówką. Pozwana prowadziła rozliczenia podróży służbowych powoda (zeznania powoda k.556v-558 akt sprawy). Nie prowadziła list płac i pokwitowań wypłaconych mu pieniędzy. Pozwana przekazała powodowi tytułem diet łącznie kwotę 18.943,37 złotych. W oparciu o opinię biegłej księgowej Sąd Rejonowy ustalił, że należne, a nie wypłacone powodowi przez pozwanego należności z tytułu diet za podróże służbowe wyniosły 22.631,31 złotych.

Powód Z. P. w okresie od 16 sierpnia 2011r. do 9 kwietnia 2016r. był pracownikiem (...) Spółki Jawnej z siedzibą w W., zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierowcy, w pełnym wymiarze czasu pracy. W 2013r. miesięczne wynagrodzenie za pracę powoda wynosiło 1.650 złotych, w tym 1.450 złotych płaca zasadnicza i ryczałt za pracę w porze nocnej i godzinach nadliczbowych w kwocie 200 złotych, w 2014r. wynosiło 1.780 złotych brutto, w 2015r. – 1.850 złotych brutto, zaś w 2016r. – 1.950 złotych brutto. Jako kierowca samochodu ciężarowego powód wykonywał przewozy zagraniczne. Czas pracy powoda był ewidencjonowany cyfrowym tachografem. Pozwana wypłacała powodowi wynagrodzenie za pracę przelewem na rachunek bankowy, zaś należności z tytułu diet za podróże służbowe gotówką. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 4.000 złotych (zeznania powoda k.555v akt sprawy). Pozwana prowadziła rozliczenia podróży służbowych powoda. Nie prowadziła list płac i pokwitowań wypłaconych mu pieniędzy. Wartość diet za wyjazdy służbowe odbyte przez powoda w okresie od 7 stycznia 2013r. do 11 marca 2016r. wynosi łącznie 131.641,31 złotych. Pozwana przekazała powodowi tytułem diet łącznie kwotę 78.725,09 złotych. W oparciu o opinię biegłej księgowej Sąd Rejonowy ustalił, że należne, a nie wypłacone powodowi przez pozwanego należności z tytułu diet za podróże służbowe wyniosły 52.915,92 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił częściowo w oparciu o: zeznania powodów (k.554v-558 akt sprawy) oraz częściowe zeznania świadków: J. N. (k.268-268v akt sprawy), S. P. (1) (k.268v-269 akt sprawy), P. K. (k.269-269v akt sprawy) S. P. (2) (k.309v310 akt sprawy), D. S. (k.310-310v akt sprawy), M. K. (k.330v-331 akt sprawy), M. M. (2) k.390-391 akt sprawy) A. D. (1) k.403v-405 akt sprawy) i D. Z. (k.405-406 akt sprawy), a także zeznania świadków: K. B. (k.265v266v akt sprawy), T. B. (k.266v-267 akt sprawy), M. Z. (k.267 akt sprawy), J. K. (k.267 i 477 akt sprawy), A. B. (k.423v i 477 akt sprawy), M. G. (k.478 akt sprawy), a ponadto w oparciu o świadectwa pracy k.8, 64 i 124 akt sprawy), umowy o pracę k.62-63 akt sprawy, zestawienia Komendy Głównej Straży Granicznej z których wynikają daty i godziny przekroczenia przez powodów granicy Polski z Białorusią oraz Polski z Ukrainą k.249 i 252 akt sprawy, rozliczenia kosztów podróży służbowych w kopercie, wydruki z tachografów i potwierdzenia przelewów w kopercie na k.286 akt sprawy, zestawienia podróży służbowych k.561-568 akt sprawy, wykazy kwot pobranych k.561-562, opinię biegłego z zakresu kryminalistycznych badań pisma i dokumentów M. D. k.483-524 akt sprawy oraz opinię biegłej z zakresu księgowości A. D. (2) k.591-624 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa K. D., Ł. P. i Z. P. okazały się uzasadnione, ale w ograniczonym zakresie.

Niewątpliwie przewozy towarów wykonywane przez powodów dla pozwanej były podróżami służbowymi w rozumieniu art.2 pkt 7 ustawy z 16 kwietnia 2004r. o czasie pracy kierowców (t.j. Dz.U. z 2012r., poz.1155), obowiązującym od dnia 3 kwietnia 2010r. stanowiącym, że podróż służbowa to każde zadanie służbowe polegające na wykonywaniu, na polecenie pracodawcy przewozu drogowego poza miejscowość, będącego jego siedzibą lub wyjazdu

poza tę miejscowość, w celu wykonania przewozu drogowego. W myśl zaś art.4 powołanej ustawy, w zakresie w niej nieuregulowanym stosuje się przepisy ustawy z 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy. Roszczenie powodów o diety ma więc oparcie w art. 77⁵ § 1 kp stanowiącym, że pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową. Warunki wypłacania należności z tytułu podróży służbowej pracownikowi zatrudnionemu u innego pracodawcy niż państwowa lub samorządowa jednostka sfery budżetowej, określa się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie wynagradzania albo w umowie o pracę, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu wynagradzania (§3). Art.77⁵§5 kp stanowi zaś, że w sytuacji, gdy układ zbiorowy pracy, regulamin wynagradzania lub umowa o pracę nie regulują warunków wypłacania należności z tego tytułu, pracownikowi przysługują należności z tytułu diet na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz.U. z 2013r., poz.167).

W świetle powyższych przepisów powodom za okres zatrudnienia u pozwanej obok wynagrodzenia za pracę przysługiwały również diety z tytułu podróży służbowych i takie właśnie roszczenia powodowie, skutecznie zgłosili w pozwach. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanej, iż wypłaciła powodom wszystkie należności z tytułu diet za sporny okres. Utrzymywała, że dowodem na wypłatę powodom diet za podróże służbowe jest dokument „Rozliczenie kosztów zagranicznej podróży służbowej”, na którym każda podróż powodów jest szczegółowo rozpisana pod względem składników należności za podróże służbowe i ich wysokości. Zdaniem Sądu wskazane dokumenty są jednak w tym zakresie niewiarygodne. Jak pokazują ustalenia Sądu pozwana wypłacała powodom diety za podróże służbowe, jednakże w niższych kwotach, niż zadeklarowane w dokumentach „Rozliczenie kosztów zagranicznej podróży służbowej”, na których powodowie kwitowali odbiór wyliczonych kwot. Nieudowodnione, jednak pozostają twierdzenia powodów, iż dokumenty „Rozliczenie kosztów zagranicznej podróży służbowej” podpisywali „in blanco”. Odnośnie dokumentów „Rozliczenie kosztów zagranicznej podróży służbowej” powodowie twierdzili, że były one w całości niewypełnione treścią. Te zeznania powodów, w ocenie Sądu, nie zasługują na wiarę. Przeczą temu zeznania świadków: K. B., T. B., M. Z., J. K., A. B. oraz M. G.. Każdy kierowca był bowiem rozliczany indywidualnie, a nie w obecności innych kierowców. Ponadto Sąd uznał, że niewiarygodne jest aby osoba dorosła, doświadczona życiowo bezrefleksyjnie podpisywała niewypełnione dokumenty, lub wypełnione w obcym dla niej języku, nie zastanawiając się co oznaczają i do czego mogą zostać użyte. Opinia biegłego z zakresu badania pisma nie potwierdziła tezy jakoby powodowie podpisywali czyste, niewypełnione kartki papieru. Sąd podzielił tę opinię w całości. Jednocześnie Sąd uznał za wiarygodne zeznania powodów, że pozwany nie wypłacał im określonych w pokwitowaniach kwot w pełnej wysokości. Zdaniem Sądu Okręgowego pozwany określał wysokość należności swoich pracowników z dużą dozą dowolności, lekceważąc obowiązujące przepisy dotyczące podróży służbowych.

W ocenie Sądu, nie jest możliwe ściśle ustalenie wysokości wynagrodzenia za pracę powodów, które osiąkali w okresie zatrudnienia u pozwanej. Powodowie sami potwierdzili, że otrzymywali od pozwanej kwoty wyższe niż wynikające z umów o pracę (k.554v-558 akt sprawy). W tych okolicznościach Sąd kierując się treścią art.322 kpc uznał, że kwoty przekraczające wysokość wynagrodzenia wynikającą z umów o pracę stanowią należne powodom diety z tytułu podróży służbowych. Na podstawie zeznań powodów K. D. i Z. P. Sąd ustalił, że otrzymywali oni miesięcznie po 4,000 złotych, zaś kwoty otrzymywane przez powoda Ł. P. kształtowały się w sposób przedstawiony w piśmie procesowym z 12 kwietnia 2019r. (k.561 akt sprawy). Powód K. D. był zatrudniony u pozwanego w spornym okresie wynoszącym 31 miesięcy. W tym czasie otrzymał należności (wynagrodzenie i diety) w kwocie 129.000 zł (31x4000). Po odjęciu od tej kwoty należności wynikających z umowy o pracę (129.000-38.832,56) otrzymujemy kwotę otrzymanych diet wynoszącą 85.167,44 zł. Z opinii biegłej wynika, że powód powinien w tym okresie otrzymać diety w kwocie 113.510,31 zł. W związku z tym Sąd zasądził różnicę pomiędzy dietą należną, a otrzymaną w kwocie 28.342,87 zł. (113.510,31-85.167,44 = 28.342,87). Powód Z. P. był zatrudniony u pozwanego w spornym okresie wynoszącym 21 miesięcy. W tym czasie otrzymał należności (wynagrodzenie i diety) w kwocie 128.504 zł (21x4000+44.504- k.601). Po odjęciu od tej kwoty należności wynikających z umowy o pracę (128.504-49.778,91) otrzymujemy kwotę otrzymanych diet wynoszącą 78.725,09 zł. Z opinii biegłej wynika, że powód powinien w tym okresie otrzymać diety w kwocie

131.641,01 zł. W związku z tym Sąd zasądził różnicę pomiędzy dietą należną, a otrzymaną w kwocie 52.915,92 zł. (131.641,01-78.725,09 = 52.915,92).

Powód Ł. P. był zatrudniony u pozwanego w spornym okresie wynoszącym 12 miesięcy. W tym czasie otrzymał należności (wynagrodzenie i diety) w kwocie 34.050 zł (k.561). Po odjęciu od tej kwoty należności wynikających z umowy o pracę (15.106,63zł) otrzymujemy kwotę otrzymanych diet wynoszącą 18.943,37zł. Z opinii biegłej wynika, że powód powinien w tym okresie otrzymać diety w kwocie 41.574,62 zł. W związku z tym Sąd zasądził różnicę pomiędzy dietą należną, a otrzymaną w kwocie 22.631,31 zł. (41.574,62-18.943,31 = 22.631,31).

Sąd podzielił wnioski wyrażone w opinii biegłej księgowej, mając na uwadze rangę opinii sporządzonej przez doświadczonego i stałego biegłego z listy biegłych sądowych. Sposób uzasadnienia opinii, tj. umotywowania postawionych przez biegłego wniosków, pozwolił na przejrzyste zapoznanie się z wyrażonym w nich stanowiskiem, a w konsekwencji zrozumienie argumentów wskazujących na słuszność postawionych tez. Opinia jest oczywista i nie zawiera skomplikowanych ocen, ani rozważań na wysokim stopniu abstrakcji. Twierdzenia biegłej poparte zostały bowiem rzeczową, logiczną i spójną argumentacją, pozwalającą na kontrolę zasadności jego stanowiska.

Sąd zasądził zatem od pozwanej na rzecz powodów powyższe kwoty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości ustawowej, liczonymi od dnia doręczenia pozwu, gdyż nie można ustalić dat, w których kwoty wynagrodzenia za pracę były powodom wypłacone. W pozostałym zakresie powództwa oddalono.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art.477²§1 kpc, a w części objętej cofnięciem powództwa, na podstawie art.355§1 kpc umorzył postępowanie.

Sąd obciążył pozwaną częściową opłatą sądową, od uiszczenia której powodowie byli zwolnieni, na podstawie art.113 ust.1 w związku z art.13 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Na podstawie art.102 kpc Sąd odstąpił od obciążania stron kosztami sądowymi, które przejął na rachunek Skarbu Państwa, a koszty procesu między stronami wzajemnie znosi na podstawie art. 100 kpc.